

[Ib Christensen.]

nelt grundlag, om jeg så må sige, og på grundlag af de stedfundne handler at foretage en hurtigere og mere professionel og sikrere ejendomsvurdering. Vi er også enige i det synspunkt, at det vil være rimeligt og rigtigt at gå over til årlige vurderinger.

Vi finder derimod, at kommissionens sammensætning i allerhøjeste grad er uegnet. Det gælder ikke, fordi det er dette forslag, men det gælder generelt, at vi mener, det er en uting, at politikere lader sig placere i såkaldt sagkyndige kommissioner. De bør bestå af eksperter, folk fra ligningsdirektoratet, gerne ejendomsmæglere, folk fra Datacentralen, vurderingsfolk, økonomer o. lign. Vi tager til efterretning, at ministeren har oplyst, at der er blevet nedsat en arbejdsgruppe til at behandle disse ting.

Kommer der ikke andet ud af denne debat, så kan der vel komme en konstatering af, at der synes at være sympati i folketinget for at gå over til et mere moderne og professionelt vurderingssystem og eventuelt at gå over til årlige vurderinger.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Mens fremskridtspartiet er ude på omvejen, kan vi jo besvare de to spørgsmål, hr. Glistrup stillede.

Først spørgsmålet om, hvornår arbejdsgruppen kunne være færdig. Det hedder i kommissoriet, at den skal være færdig så tidligt, at eventuelle lovforslag kan fremsættes i god tid inden 17. alm. vurdering. Det er jo sådan set det, det drejer sig om.

Derefter blev der spurgt om arbejdsgruppens sammensætning. Her kan jeg oplyse, at den er sammensat af repræsentanter for ministeriet for skatter og afgifter, indenrigsministeriet, boligministeriet, økonomiministeriet, finansministeriet, administrationsdepartementet, statskattedirektoratet, de kommunale organisationer og vurderings- og skyldrådsforeningen. Til formand er udpeget statsskattedirektør Westberg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Jeg er glad for, at skatteministeren fremkom med de oplysninger, som kom i det sidste indlæg.

For det første det med tidsfristen: i god tid før 17. alm. vurdering. Så ved vi jo så udmærket, hvordan vi får dårlig tid, for det har jo været noget, som har været slagordet, jeg er

lige ved at sige helt tilbage til 2. eller 3. vurdering, at nu skal vi have noget frem i god tid inden 4. vurdering eller i god tid inden 5. vurdering eller i god tid inden 10. vurdering. Så har man altså ikke kunnet få gjort sig færdig, fordi det er sådan en slap tidsfrist, og så kommer politiske vanskeligheder, fordi det er så ømtåleligt et område, som det er.

Derfor vil jeg opfordre ministeren til at stramme denne tidsfrist ganske betydeligt, for nok er det et stort arbejdsområde, man skal igennem, men hvis man virkelig laver et koncentreret arbejde, så må det også være muligt, at man kan få det færdigt i hvert tilfælde i indeværende kalenderår. Det skal altså være en opfordring til ministeren om at stramme denne frist.

Endnu mere forfærdet var jeg imidlertid over det andet led i ministerens svar. Så ganske og aldeles typisk, at denne kulegravning, denne bearbejdelse, der nu foregår, skal foregå imellem nogle, der har den fælles baggrund, at de har siddet og kigget på det fra et eller andet offentligt kontor! Har man da ikke opdaget, at problemerne omkring faste ejendomme har helt andre og mange flere perspektiver end dem, som man kan anskue fra en kontorstol, hvad enten det er i et ministerium, i et statskattedirektorat eller ude i en kommune? Hvorfor har man ikke fået nogle praktiske folk med, som virkelig ved, hvor skoene trykker? Bevares, det er da helt i orden, at man også har nogle med fra statsskattedirektoratet eller ministeriet for skatter og afgifter, eller hvem man vil have med, men det må ikke være det dominerende. Sagen kører ud på et skævt spor, og vi kommer meget, meget let til at få et utilfredsstillende arbejdsmateriale.

Og så er der altså disse teorier fra engang i 1740'erne, som hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Ib Christensen docerede heroppefra, om, at det skal være embedsmændene, der sidder og kulegraver dette, og så kommer de folkevalgte ind på en anden led i det. De folkevalgte får helt ødelagt deres mulighed for at øve indflydelse på det, virkelig gå til bunds i det, når man kører på disse for længst forældede og aldeles utilfredsstillende teorier, som man fra det radikale venstres og retsforbundets side gjorde sig til talsmand for heroppefra.

Jeg må i allerhøjeste grad, også efter ministerens sidste indlæg, fastholde det af fremskridtspartiet fremsatte forslag.